

**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

61023, м. Харків, вул. Весніна, 14, 2-й під'їзд, факс (057) 70-59-077

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

м. Харків

31.01.2024

Слідчий відділу з розслідування особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Харківській області майор поліції Кобилка Олександр Олексійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12022220000000609 від 13.10.2022 за ознаками складу кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення підозри у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст.ст.42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Гречку Віталію Миколайовичу, 24.11.1976 року народження, уродженцю м. Вовчанськ, Вовчанського району, Харківської області, українцю, громадянину України, відповідно до ст. 89 КК України не судимий, раніше притягнутий до кримінальної відповідальності 21.02.2005 Вовчанським районним судом Харківської області за ч. 3 ст. 185 КК України до 3 років позбавлення волі з іспитовим строком 1 рік, 19.12.2005 Вовчанським районним судом Харківської області за ч. 4 ст. 296 КК України до штрафу у розмірі 1000 гривень, 17.07.2012 Фрунзенським районним судом м. Харкова за ч. 2 ст. 201, ч. 2 ст. 305, ч. 2 ст. 307 КК України до позбавлення волі на строк 4 роки 3 місяці (19.12.2013) звільнився з місць позбавлення волі умовно- достроково, невідбутий строк покарання 11 місяців 24 дня), 09.07.2015 Вовчанським районним судом Харківської області за ч. 1 ст. 133 КК України до штрафу у розмірі 1870 гривень, зареєстрованому за адресою: Харківська область, Чугуївський район, с-ще Лиман, вул. Харківська, 57, місце надходження останнього на даний час не встановлено

про те, що він обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме: порушенні ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеви 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, в частині заборони здійснення насилля над життям й особистістю, зокрема всіх видів вбивств, завдання каліцтва, жорстокого поводження й тортур над особою, які не беруть активної участі в бойових діях, гуманного поводження, без будь-якої ворожої дискримінації, у тому числі причиною якої є раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан, чи будь-які інші подібні критерії, заборони наруги над людською гідністю, зокрема образливого та

принизливого поводження, ст. 33 Конвенції, відповідно до якої, пограбування забороняються, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Разом з тим протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період із травня по серпень 2014 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) тощо).

Так, 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106

Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, учасниками якої є, зокрема, Україна та Російська Федерація (далі за текстом – Конвенція), сторони домовилися, що Високі Договірні Сторони зобов'язуються дотримуватися та забезпечувати дотримання цієї Конвенції за всіх обставин.

Згідно ст. 3 Конвенції з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто *hors de combat* (поза боєм) унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поведуться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб: а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури; б) захоплення заручників; с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження; д) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Згідно з положеннями ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

У силу положень ст. 31 Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Відповідно до ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно із ст. 33 Конвенції, пограбування забороняються. Репресалії стосовно осіб, які перебувають під захистом, та їхнього майна забороняються.

Статтею 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Додаткового протоколу I) від 8 червня 1977 року (далі за текстом – Додаткового протоколу I) передбачено, що фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності.

Статтею 44 Додаткового протоколу I передбачено, що для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов'язані відрізнити себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або у воєнній операції, що є підготовкою до нападу. Однак у зв'язку з тим, що під час збройних конфліктів бувають такі ситуації, коли через характер воєнних дій озброєний комбатант не може відрізнити себе від цивільного населення, він зберігає свій статус комбатанта за умови, що в таких ситуаціях він відкрито носить свою зброю.

Статтею 51 Додаткового протоколу I передбачено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Крім того, статтею 75 Додаткового протоколу I встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поведуться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Згідно з ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів — фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; б) знущання над людською гідністю, зокрема принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі.

Одразу після оголошення 24.02.2022 Президентом РФ про початок «спеціальної військової операції», російські війська перетнули російсько-український кордон та пішли у наступ на території Харківської області, розпочалися обстріли військовослужбовцями ЗС РФ та учасниками незаконних збройних формувань цивільних об'єктів та цивільного населення на території Харківської області.

У подальшому значна кількість військовослужбовців ЗС РФ разом з учасниками незаконних збройних формувань у складі визначених підрозділів ЗС РФ пересувалися територією Харківської області як в напрямку адміністративних кордонів області, так і в зворотному — у бік російсько-українського кордону.

Одночасно з веденням бойових дій на території Харківської області та здійсненням обстрілів населених пунктів, у тому числі з ракетно-артилерійського озброєння та із застосуванням авіації, військовослужбовці ЗС РФ з метою забезпечення можливості безперешкодного пересування територією області здійснювали блокування чи тимчасове захоплення ряду населених пунктів, облаштування на автомобільних шляхах області блокпостів для здійснення заходів щодо контролю доступу осіб на обумовлену ділянку території та ймовірну оборону від наступу військовослужбовців Збройних Сил України.

Так, 24.02.2022 територія Вовчанської ОТГ Чугуївського району Харківської області була окупована збройними формуваннями РФ, а саме представниками Росгвардії, ФСБ, ПВК «Вагнер», МВД РФ, 101, 110 ЛДНР.

В цей час у місцевого жителя м. Вовчанськ, Чигринова Д.С., виник умисел, направлений на вчинення кримінальних правопорушень на території Вовчанської ОТГ Чугуївського району Харківської області, шляхом порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

З цією метою, Чигринов Д.С., використовуючи переваги відсутності контролю з боку влади України та присутності окупаційних військ РФ на території Вовчанської ОТГ Чугуївського району Харківської області, відчуваючи безкарність та відсутність відповідальності за заплановану злочинну діяльність, на початку березня 2022 року, точна дата та час в ході досудового розслідування не встановлена, усвідомлюючи, що військовослужбовці збройних сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державний кордон України, зокрема в межах Харківської області, та з метою окупації України здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народно господарче та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, усвідомлюючи переваги вчинення кримінальних правопорушень із залученням інших учасників, вирішив вчиняти кримінальні правопорушення – злочини зазначеної категорії за попередньою змовою групою осіб.

З метою реалізації злочинного умислу, Чигринов Д.С., налагодив співпрацю із представниками збройних сил Російської Федерації, організовував забезпечення діяльності дислокованих у м. Вовчанськ військових формувань окупаційних військ, підконтрольних РФ, після чого запропонував Гречку В.М., Гаспаряну Б.Г., військовослужбовцям ЗС РФ Кузьміну Дмитру Леонідовичу, 15.04.1977 р.н., з позивним «Фенікс», Домрачеву Михайлу Юрійовичу, 19.10.1995 р.н. з позивним «Гиря-Форвард», Борісову Артему Олександровичу, 17.01.1996 р.н. з позивним «13», Мушті Сергію Володимировичу, 23.11.1981 р.н. з позивним «Марс1», а також іншим, невстановленим під час досудового розслідування військовослужбовцям збройних сил Російської Федерації, прийняти участь у вчиненні злочинів у групі осіб, які пов'язані з іншими порушеннями законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме: порушеннями ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, на території окупованих збройними силами Російської Федерації населених пунктів Вовчанської ОТГ Чугуївського району Харківської області, шляхом вчинення крадіжок особистого майна цивільного населення, вчинення крадіжок, поєднаних з проникненням у інше приміщення, незаконного заволодіння транспортними засобами, з погрозою застосування насильства, яке є небезпечним для життя чи здоров'я особи, вчиненого за попередньою змовою групою осіб в умовах воєнного стану.

На вказану пропозицію Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борісов А.О., Мушта С.В., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., а також інші невстановлені слідством військовослужбовці збройних сил Російської Федерації погодились та висловили свою згоду прийняти участь у скоєнні ряду тяжких злочинів у групі осіб, а грошові кошти та матеріальні цінності, виручені від їх злочинних дій звернути на свою користь, розподіливши їх між усіма учасниками групи у частинах, розмір яких у ході досудового слідства не встановлений.

Таким чином, Гречко В.М. у період часу з 24.02.2022 по травень місяць 2022 року, за попередньою змовою у групі з іншими учасниками скоїли низку особливо тяжких злочинів за встановленими фактичними обставинами.

Зокрема, досудовим розслідуванням встановлено, що діючі за попередньою змовою групою осіб, Гречко В.М., разом з Чигриновим Д.С., Гаспаряном Б.Г. та

військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борісовим А.О., Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також іншими нестановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, перебуваючи на території окупованого збройними силами Російської Федерації м. Вовчанськ Чугуївського району Харківської області, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, тобто діючи з прямим умислом, з метою особистого збагачення, тобто корисливих мотивів, усвідомлюючи, що цивільні особи – громадяни України, які перебувають на тимчасово окупованій території Харківської області та належне їм майно, знаходяться під захистом міжнародного гуманітарного права, умисно нехтуючи нормами зазначеного права, зокрема вимогами статті ст. 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, маючи при собі вогнепальну зброю, заздалегідь набуту для вчинення злочинів, в середині березня 2022 року, точного часу під час досудового розслідування не встановлено, прибули до садового товариства «Еко Парк Сосновий Бір» розташований в с. Бугаївка Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області.

Перебуваючи на території вказаного товариства, з метою реалізації спільного злочинного умислу, направились до домоволодіння Вербицького М.П. за адресою: вул. Будівельну 16, де на той час перебували охоронці Кравченко В.В. та Пресняков А.О., що здійснювали цілодобову охорону даного домоволодіння, мешкаючи в спеціально пристосованому для цього приміщенні.

Прибувши за вказаною адресою, Чигринов Д.С. діючи за попередньою змовою у групі осіб разом з іншими учасниками, демонструючи вогнепальну зброю – пістолет нестановленого зразка та калібру, який до цього перебував в кобурі на поясі брюк останнього, з метою реалізації спільного злочинного умислу, направленого на розграбування цивільного населення, поєднаного з проникненням у приміщення, всупереч міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з погрозою застосування насильства яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілих, почав вимагати від Кравченка В.В. та Преснякова А.О. видати наявні транспортні засоби та інше майно, що належало Вербицькому М.П. При цьому Гречко В.М., з метою спонукання на вчинення активних дій з їх боку, також оголив вогнепальну зброю – пістолет нестановленого зразка та калібру, який мав при собі та почав погрожувати її застосуванням.

Отримавши, від Кравченка В.В. та Преснякова А.О. відмову на добровільну передачу транспортних засобів, Чигринов Д.С. повідомив іншим учасникам групи, військовослужбовцям збройних сил Російської Федерації Борісову А.О. Кузьміну Д.Л., Мушті С.В., Домрачеву М.Ю. та іншим, нестановленим військовослужбовцям збройних сил Російської Федерації, про необхідність виламати двері до гаражу. Останні, діючи умисно, з корисливим мотивом, розуміючи, що порушують положення ст. 33 Конвенції охоплені між собою єдиним умислом, виламали шляхом демонтажу двері до гаражу та зірвали ролети, тим самим отримали безперешкодний вільний доступ до вказаного приміщення, у якому знаходилось майно, що належало Вербицькому М.П., а саме: до квадроциклу марки Outlander MAX 800 LTD серійний номер рами 3JBERKN12BJ000584 серійний номер двигуна M7504558, гідроциклу GTX LTD IS 260 з номером відповідно до Кодексу торговельного мореплавства UA 3629KV, ідентифікаційний номер корпусу YDV21595F414 на причепі спеціалізованому Верда 1 номер кузову Y99VERDA1E0B94058 номер шасі E0B94058, багі Polaris 2017 року випуску, vin TAPVDE99XHK003790.

В цей же час, Гречко В.М., разом з Чигриновим Д.С., Гаспаряном Б.Г., Борісовим А.О., Кузьмінім Д.Л., Муштою С.В., Домрачевим М.Ю., а також з іншими нестановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, заволоділи ключами, які знаходились у приміщенні охорони на території домоволодіння та використовуючи їх, незаконно проникли до приміщення житлового будинку, де оглянули обстановку та матеріальні цінності в частині побутової техніки та виявили мікрохвильову піч LG MS2336GIB.

У подальшому Чигринов Д.С., розуміючи, що Кравченко В.В. та Пресняков А.О. цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, у присутності Гречка В.М., наказав їм підготувати виявлену техніку до транспортування, після чого наказав залізти всередину шафи у гаражі та не виходити із неї упродовж 2 годин.

Побоюючись за своє життя та здоров'я, Кравченко В.В. та Пресняков А.О. вимушені були підкоритися розпорядженням Чигринова Д.С., після чого останній разом з іншими учасниками та військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації територію домоволодіння покинули, направившись у невідомому для потерпілих напрямку, а потерпілі, через підкорення, змушені були залишатись проти їх волі всередині шафи та не виходити з неї упродовж 2-х годин.

Після чого Гречко В.М., продовжуючи спільний злочинний умисел, направлений на порушення законів та звичаїв війни разом з Гаспаряном Б.Г. та військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борисовим А.О., Кузьміним Д.Л., Муштою С.В., Домрачевим М.Ю., а також невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, діючи за попередньою змовою у групі осіб, з корисливих мотивів приблизно 20.03.2022, точного часу та дати під час досудового розслідування не встановлено, з метою транспортування раніше підготовленого для розграбування майна, повторно прибули до садового товариства «Еко Парк Сосновий Бір», розташованого у с. Бугаївка Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області та направились до домоволодіння Вербицького В.М. за адресою: вул. Будівельна, 16, де на той час перебували охоронці домоволодіння Кравченко В.В. та Пресняков А.О., які здійснювали цілодобову охорону домоволодіння, мешкаючи в спеціально пристосованому для цього приміщенні.

Прибувши за вказаною адресою Гречко В.М., разом з Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борисовим А.О., Кузьміним Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В. та іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації діючи повторно, за попередньою змовою у групі осіб, під час огляду гаражу виявили відсутність колес на транспортному засобі - квадрациклі марки Outlander MAX 800 LTD серійний номер рами 3JBERKN12BJ000584 серійний номер двигуна M7504558. Виявивши факт відсутності коліс на транспортному засобі, Гречко В.М., обурившись на це, продовжуючи реалізацію спільного злочинного умислу, направлено на розграбування цивільного населення, поєднаного з проникненням у приміщення, всупереч міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з погрозою застосування насильства яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілих, з метою спонукання на вчинення активних дій з їх боку, оголив вогнепальну зброю – пістолет невстановленого зразка та калібру, який мав при собі, направив цівку ствола у бік Кравченка В.В. та Преснякова А.О., тим самим став погрожувати їм застосуванням вогнепальної зброї. Розуміючи, що Кравченко В.В. та Пресняков А.О. цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, наказав Кравченку В.В. та Преснякову А.О. поставити колеса на транспортний засіб та перемістити його з гаражу на вулицю, а згодом повторно залізти в середину шафи у гаражі та не виходити із неї упродовж 2 годин, що і було ними виконано. В цей час, Гречко В.М. який, переконавшись, що їх діям ніхто не зможе завадити, з метою досягнення спільного умислу та мети, разом з іншими учасниками та військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації територію домоволодіння покинули, забрали із собою мікрохвильову піч LG MS2336GIB, за допомогою мотузки приєднали квадрацикл марки Outlander MAX 800 LTD

серійний номер рами 3JBERKN12BJ000584 серійний номер двигуна M7504558, гідроцикл GTX LTD IS 260 з номером відповідно до Кодексу торгівельного мореплавства UA 3629KV, ідентифікаційний номер корпусу YDV21595F414 на причепі спеціалізованому Верда 1 номер кузова Y99VERDA1E0B94058 номер шасі E0B94058, багі Polaris 2017 року випуску, vin TAPVDE99XHK003790 до автомобілів на яких прибули та з місця вчинення злочину поїхали, направившись у невідомому для потерпілих та власника майна напрямку. Розуміючи, що вищевказане майно не є абсолютно необхідним для ведення війни, у подальшому розпорядились ним на власний розсуд, використавши у власних цілях.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у відкритому викраденні майна, що не викликане військовою необхідністю, Гречко В.М., Чигринов Д.С., Гаспарян Б.Г., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борісов А.О., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., Мушта С.В. та інші, невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, порушуючи вимоги ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, здійснили розграбування майна цивільного населення в особі громадянина України - Вербицького В.М., тобто інше порушення законів та звичаїв війни, спричинивши останньому матеріальну шкоду на загальну суму 535 671 грн. 87 коп.

Таким чином, Гречко В.М. обґрунтовано підозрюється у іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім того, досудовим розслідуванням встановлено, що в середині березня 2022 року, точного часу під час досудового розслідування не встановлено, Гречко В.М. діючи за попередньою змовою у групі осіб з Чигриновим Д.С., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борісовим А.О., Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими невстановленими слідством військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, прибули до садового товариства «Еко Парк Сосновий Бір», розташований в с. Бугаївка Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області.

Перебуваючи на території вказаного товариства, продовжуючи свій спільний злочинний умисел, направились до домоволодіння Вербицького М.П. за адресою вул. Будівельну 16, де на той час перебували охоронці Кравченко В.В. та Пресняков А.О., що здійснювали цілодобову охорону даного домоволодіння, мешкаючи в спеціально пристосованому для цього приміщенні.

Прибувши за вказаною адресою, Чигринов Д.С. разом з іншими учасниками, демонструючи вогнепальну зброю – пістолет невстановленого зразка та калібру, який до цього перебував в кобурі на поясі брюк останнього, продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел, направлений на розграбування цивільного населення, поєднаного з проникненням у приміщення, всупереч міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з погрозою застосування насильства яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілих, почав вимагати від Кравченка В.В. та Преснякова А.О. видати наявні транспортні засоби та інше майно, що належало Вербицькому М.П. При цьому Гречко В.М., з метою спонукання на вчинення активних дій з їх боку, також оголив вогнепальну зброю – пістолет невстановленого зразка та калібру, який мав при собі, почав погрожувати її застосуванням.

Отримавши, від Кравченка В.В. та Преснякова А.О. відмову на добровільну передачу транспортних засобів, Чигринов Д.С. повідомив Гречко В.М., Гаспаряну Б.Г., військовослужбовцям збройних сил Російської Федерації Борісову А.О., Кузьміну Д.Л., Домрачеву М.Ю., Мушті С.В. та невстановленим військовослужбовцям збройних сил Російської Федерації про необхідність виламати двері до гаражу, що ними було виконано.

У подальшому, розуміючи, що Кравченко В.В. та Пресняков А.О. цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, з метою виконання спільного умислу Чигринов Д.С. у присутності Гречка В.М. наказав їм підготувати виявлену техніку до транспортування, після чого, за відсутності законних підстав для позбавлення волі, наказав заїхати всередину шафи у гаражі, таким чином позбавивши волі цивільних осіб, та не виходити із неї упродовж 2 годин.

Побоюючись за своє життя та здоров'я, Кравченко В.В. та Пресняков А.О. вимушені були підкоритися розпорядженням Чигринова Д.С., після чого останній разом з іншими учасниками групи та військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації територію домоволодіння покинули, направившись у невідомому для потерпілих напрямку, а потерпілі, через підкорення, змушені були залишатись проти їх волі всередині шафи та не виходити з неї упродовж 2-х годин.

У подальшому продовжуючи спільний злочинний умисел, Гречко В.М. за попередньою змовою у групі з Чигриновим Д.С., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борисовим А.О., Кузьм'їним Д.Л., Муштою С.В., Домрачевим М.Ю., а також іншими нествановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, направлений на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною радою України, а саме: вимог ст. 33 Конвенції, діючи з корисливих мотивів приблизно 20.03.2022, точного часу та дати під час досудового розслідування не встановлено, з метою транспортування раніше підготовленого для розграбування майна, повторно прибули до садового товариства «Еко Парк Сосновий Бір» розташованого у с. Бугайівка Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області та направились до домоволодіння Вербицького В.М. за адресою: вул. Будівельна, 16, де на той час перебували охоронці домоволодіння Кравченко В.В. та Пресняков А.О., які здійснювали цілодобову охорону домоволодіння, мешкаючи в спеціально пристосованому для цього приміщенні.

Прибувши за вказаною адресою Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., Мушта С.В. та інші нествановлені під час досудового розслідування військовослужбовці збройних сил Російської Федерації, діючи повторно за попередньою змовою у групі осіб, під час огляду гаражу виявили відсутність колес на транспортному засобі квадрацикл марки Outlander MAX 800 LTD серійний номер рами 3JBERKN12BJ000584 серійний номер двигуна M7504558. Виявивши вказаний факт, Гречко В.М., обурившись на це, з метою реалізації спільного злочинного умислу, направлено на жорстке поводження з цивільним населенням з погрозою застосування насильства яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілих, з метою спонукання на вчинення активних дій з їх боку, оголив вогнепальну зброю – пістолет нествановленого зразка та калібру, який мав при собі, направив цівку ствола у бік Кравченка В.В. та Преснякова А.О., тим самим став погрожувати їм застосуванням вогнепальної зброї. Розуміючи, що Кравченко В.В. та Пресняков А.О. цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, наказав Кравченку В.В. та Преснякову А.О. поставити колеса на транспортний засіб та перемістити його з гаражу на вулицю, а згодом, за відсутності законних підстав для позбавлення волі, наказав повторно заїхати в середину шафи у гаражі та не виходити із неї упродовж 2 годин, що і було ними виконано.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у незаконному позбавленні волі цивільних осіб, тобто за відсутності процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949

року, Гречко В.М., Чигринов Д.С., Гаспарян Б.Г., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., Мушта С.В. та інші, невідомі під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, утримуючи Кравченко В.В. та Преснякова А.О. в умовах, несумісних з повагою до людської гідності, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, здійснили порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме жорстке поводження з цивільними особами у формі нелюдського поводження із ними.

Таким чином, Гречко В.М. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, а саме: жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Аналогічним чином, на виконання спільного злочинного умислу, Гречко В.М., діючи за попередньою змовою у групі з Чигриновим Д.С., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борисовим А.О., Кузьміним Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими невідомими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, з корисливих мотивів, вчинили інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме: вимог ст. 33 Конвенції.

Зокрема, під час перебування на території окупованого ЗС РФ м. Вовчанськ Чугуївського району Харківської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, усвідомлюючи, що цивільні особи – громадяни України, які перебувають на тимчасово окупованій території Харківської області та належне їм майно, знаходяться під захистом міжнародного гуманітарного права, умисно нехтуючи норми зазначеного права, а саме вимогами ст. 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, маючи при собі вогнепальну зброю заздалегідь набуту для вчинення злочинів, на початку березня місяця 2022 року точної дати та часу під час досудового розслідування не встановлено, повторно прибули до садового товариства «Еко Парк Сосновий Бір», який розташований в с. Бугаївка Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області. Перебуваючи на території товариства, направились до домоволодіння Стеріна В.Л. за адресою по вул. Будівельна 5, де на той час перебували охоронці – Самойлова В.Г. та Михайльов Микола, інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені, що здійснювали цілодобову охорону даного домоволодіння, мешкаючи у ньому.

Прибувши за вказаною адресою, Чигринов Д.С. разом з Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борисовим А.О., Кузьміним Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими невідомими слідством військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, демонструючи вогнепальну зброю – пістолет невідомого зразку та калібру, який до цього перебував в кобурі на поясі брюк останнього, продовжуючи реалізацію спільного злочинного умислу, направлено на розграбування цивільного населення, поєднаного з проникненням у приміщення, всупереч міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з погрозою застосування насильства, яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілих, розуміючи, що Самойлова В.Г. цивільна особа, яка не приймає активної участі у бойових діях і на яку поширюється норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, наказав останній передати ключі, документи та автомобіль марки LAND ROVER RANGE ROVER AUTOBIOGRAPHY 2018 р.в. державний знак AX2828HC та інше майно, що належало Стереній О.В..

На вимогу Чигринова Д.С. відати зазначений транспортний засіб, ключі та документи на нього, Самойлова В.Г. відмовила, на що Чигринов Д.С. продовжив демонструвати вогнепальну зброю, яку мав при собі, погрожуючи у разі необхідності її застосувати. У цей час Самойлова В.Г., усвідомлюючи реальну загрозу своєму життю та здоров'ю, побоюючись за своє життя, вимушена була підкоритись вимозі Чигринова Д.С. та через підкорення, передала ключі та свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу Борисову А.О., який вказаний транспортний засіб перемістив за межі домоволодіння, тим самим заволодів вказаним транспортним засобом, спричинивши Стериній О.В. матеріальної шкоди на суму 2 847 671 грн. 97 коп.

В цей же час, Чигринов Д.С., демонструючи вогнепальну зброю – пістолет, невстановленого зразку та калібру, який до цього перебував в кобурі на поясі брюк, з погрозою її застосування, продовжив вимагати від Самойлової В.Г. передати майно, яке належить Стериній О.В., а інші учасники групи, а саме: Гречко В.М., Гаспарян Б.Г., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., Мушта С.В. та інші невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, почали проводити детальний огляд домоволодіння та прилеглої до домоволодіння території, під час якого у сейфі, розташованого на другому поверсі будинку, виявили та у подальшому відкрито заволоділи майном Стерині О.В., а саме грошовими коштами у сумі 2500 доларів США, що станом на момент вчинення злочину у перерахунку згідно офіційного курсу НБУ склало 73 137 грн. 25 коп. та 20 тис. грн., тобто грошовими коштами на загальну суму 93 137 грн. 25 коп.

Після пограбування цивільного населення Гречко В.М., разом з Чигриновим Д.С., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борисовим А.О., Кузьміним Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями ЗС Російської Федерації територію домоволодіння Стерині О.В. покинули, розпорядились викраденим майном на власний розсуд.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у відкритому викраденні майна, що не викликане військовою необхідністю, Гречко В.М., Чигринов Д.С., Гаспарян Б.Г., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., Мушта С.В. та інші, невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, порушуючи вимоги ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, здійснили розграбування майна цивільного населення в особі громадянки України – Стерині О.В., тобто інше порушення законів та звичаїв війни, спричинивши останній матеріальну шкоду на загальну суму 2 940 809 грн. 22 коп.

Таким чином, Гречко В.М. обґрунтовано підозрюється у іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Аналогічним чином, продовжуючи спільний злочинний умисел Гречко В.М., діючи за попередньою змовою у групі осіб з Чигриновим Д.С., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борисовим А.О., Кузьміним Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями ЗС Російської Федерації, з корисливих мотивів, вчинили інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме: вимог ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року.

Так, під час перебування на території окупованого збройними силами Російської Федерації м. Вовчанськ Чугуївського району Харківської області, діючи умисно, з

корисливих мотивів, усвідомлюючи, що цивільні особи – громадяни України, які перебувають на тимчасово окупованій території Харківської області та належне їм майно, знаходяться під захистом міжнародного гуманітарного права, умисно нехтуючи норми зазначеного права, зокрема вимогами статті ст. 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, маючи при собі вогнепальну зброю, заздалегідь набуту для вчинення злочинів, 20 березня 2022 року, точний час в ході досудового розслідування встановити не представилось можливим, прибули до домоволодіння Добкіної А.М. по вул. Вовчанський Шлях, 15 в с. Бугаївка Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області, де на той час перебували охоронці Фадєєв С.А. та чоловік на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), що здійснювали цілодобову охорону даного домоволодіння, які мешкали в будинку охорони, розташованій на території вказаного домоволодіння.

Прибувши за вказаною адресою, Чигринов Д.С. разом з Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борісовим А.О., Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В. а також з іншими нестановленими слідством військовослужбовцями ЗС Російської Федерації, демонструючи вогнепальну зброю – пістолет нестановленого зразка та калібру, який до цього перебував в кобурі на поясі брюк останнього, з метою реалізації спільного злочинного умислу, направленого на розграбування цивільного населення, поєднаного з проникненням у приміщення, всупереч міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з погрозою застосування насильства, яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілих, почав вимагати від Фадєєва С.А. та чоловіка на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), видати наявні транспортні засоби та інше майно, що належало родині Добкіних.

Отримавши відмову від Фадєєва С.А. та чоловіка на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені) на добровільну передачу транспортних засобів, Чигринов Д.С. у присутності Гречко В.М. та військовослужбовців ЗС РФ Борісова А.О., Кузьміна Д.Л., Домрачева М.Ю., Мушти С.В., а також інших нестановлених під час досудового розслідування військовослужбовців ЗС РФ розуміючи, що охоронці є цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї нестановленого зразку та калібру, шляхом погроз здійснення пострілів та, направляючи зброю в область колін, наказав віддати їм ключі від приміщень. Останні, побоюючись за своє життя та здоров'я, вимушені були підкоритися розпорядженням Чигринова Д.С. та повідомили, що ключі від приміщень знаходяться у будинку охорони.

У свою чергу Чигринов Д.С. повідомив іншим, нестановленим під час досудового розслідування військовослужбовцям ЗС Російської Федерації про необхідність здійснювати постійний нагляд за Фадєєвим С.А. та чоловіком на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), постійно утримуючи їх під прицілом вогнепальної зброї, позбавляючи змоги останніх дивитись у гору та самостійно обирати місце свого перебування.

Після чого Гречко В.М., діючи за попередньою змовою у групі разом з Чигриновим Д.С., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борісовим А.О., Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., іншими нестановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, з використанням ключів, якими заволоділи, діючи умисно, з корисливим мотивом, розуміючи, що порушують положення ст. 33 Конвенції, охоплені між собою єдиним умислом, відчинили двері які ведуть до приміщення гаражу, тим самим отримали безперешкодний вільний доступ до приміщення ангара, у якому знаходилось майно, що належало Добкіній А.М., а

саме: самохідне моторне, прогулянкове судно Tracker Tundra 21 WT vin BUJ71472K708, а також майну, яке належало Добкіну М.М., а саме: прогулянковому судну Bass Prote № 20411A808, бортовий номер № UA 2344 KV, з двигуном Mercury № 1B739540, транспортному засобу – мотоциклу КМЗ ДНЕПР 16, vin 517069, держаний знак AX1174AB, причіпу спеціалізованому ПГМФ, номер шасі H0011587, реєстраційний номер AA1330XG, причіпу спеціалізованому Anvil Trailer, модель AT7X16TA2, номер шасі 7FYBE1621KD011064, реєстраційний номер AX0280XF.

У подальшому, продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, вказані особи відчинили двері будинку, тим самим отримали безперешкодний вільний доступ до будинку в якому знаходилось майно Добкіної А.М., а саме рушниці: BENELLI серія С номер 808761/F178135; рушниці гладкоствольної FABARMXLR5 серія BA/CA номер 03917/04631; рушниці гладкоствольної BENELLI VINCI серія CG/BG номер 038714Q/038702K; карабіну BERETTA серія CX номер 14120; карабін BLASER R93 номер 9/116235; карабіну BLASER R93 номер 9/137825; карабіну BLASER R93 номер 9/137449; карабіну BLASER R93 номер 9/104141, карабіну BERETTA серія CX номер 14120; карабіну BLASER R93 номер 9/116235; карабіну BLASER R93 номер 9/137825; карабіну BLASER R93 номер 9/137449, та інша побутова техніка.

Після чого, вказане майно було завантажено до транспортних засобів невстановленого зразку, транспортовано у невідомому напрямку та у подальшому використано для власних потреб, у зв'язку з чим, Добкіній А.М. та Добкіну М.М. було спричинено матеріальної шкоди.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у відкритому викраденні майна, що не викликане військовою необхідністю, Гречко В.М., Чигринов Д.С., Гаспарян Б.Г., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борісов А.О., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., Мушта С.В. та інші, невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, порушуючи вимоги ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, здійснили розграбування майна цивільного населення в особі громадян України – Добкіної А.М. та Добкіна М.М., тобто інше порушення законів та звичаїв війни, спричинивши останнім матеріальну шкоду.

Таким чином, Гречко В.М. обґрунтовано підозрюється у іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім того, Гречко В.М., діючи за попередньою змовою групою разом з Чигриновим Д.С., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борісовим А.О., Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, вчинили порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме: вимог ст. ст. 3, 27, 31, 32, 33, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї.

Зокрема, досудовим розслідуванням встановлено, що під час перебування на території окупованого збройними силами Російської Федерації м. Вовчанськ Чугуївського району Харківської області, діючи умисно, з корисливих мотивів, усвідомлюючи, що цивільні особи – громадяни України, які перебувають на тимчасово окупованій території Харківської області та належне їм майно, знаходяться під захистом міжнародного гуманітарного права, умисно нехтуючи норми зазначеного права, зокрема вимогами статті ст. 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року маючи при собі вогнепальну зброю заздалегідь набуту для вчинення злочинів, приблизно 20 березня 2022 року, точний час в ході досудового розслідування встановити не надалось можливим, прибули до домоволодіння Добкіної А.М. по вул. Вовчанський Шлях, 15 в с. Бугаївка

Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області, де на той час перебували охоронці Фадєєв С.А. та чоловік на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), що здійснювали цілодобову охорону даного домоволодіння, які мешкали в будинку охорони, розташованій на території вказаного домоволодіння.

Прибувши за вказаною адресою, Чигринов Д.С. разом з Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борісовим А.О., Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими нестановленими слідством військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, демонструючи вогнепальну зброю – пістолет нестановленого зразка та калібру, який до цього перебував в кобурі на поясі брюк останнього, продовжуючи реалізовувати спільний злочинний умисел, направлений на розграбування цивільного населення, поєднаного з проникненням у приміщення, всупереч міжнародним договорам, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з погрозою застосування насильства, яке є небезпечним для життя та здоров'я потерпілих, почав вимагати від Фадєєва С.А. та чоловіка на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), видати наявні транспортні засоби та інше майно, що належало родині Добкіних.

Отримавши, відмову від Фадєєва С.А. та чоловіка на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені) на добровільну передачу транспортних засобів, Чигринов Д.С. у присутності Гречко В.М., Гаспаряна Б.Г. та військовослужбовців збройних сил Російської Федерації Борісова А.О., Кузьміна Д.Л., Домрачева М.Ю., Мушти С.В., а також інших нестановлених під час досудового розслідування військовослужбовців збройних сил Російської Федерації розуміючи, що охоронці є цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї нестановленого зразку та калібру, шляхом погроз здійснення пострілів та направляючи зброю в область колін, наказав віддати їм ключі від приміщень. Останні, побоюючись за своє життя та здоров'я, вимушені були підкоритися розпорядженням Чигринова Д.С. та повідомили, що ключі від приміщень знаходяться у будинку охорони.

У свою чергу Чигринов Д.С., розуміючи, що охоронці є цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, за відсутності процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, повідомив іншим нестановленим під час досудового розслідування військовослужбовцям збройних сил Російської Федерації про необхідність здійснювати постійний нагляд за Фадєєвим С.А. та чоловіком на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), постійно утримуючи їх під прицілом вогнепальної зброї, позбавляючи змоги останніх дивитись у гору та самостійно обирати місце свого перебування через вжиття заходів представників сторони конфлікту з метою їх насильного утримання.

Через де-який час, Чигринов Д.С., діючи разом з Гречко В.М., Гаспаряном Б.Г., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борісовим А.О., Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими нестановленими слідством військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, розуміючи, що Фадєєв С.А. та чоловік на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені) цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м.

Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, наказав останнім, таким чином свідомо обмежив їх свободу пересування, сісти до транспортного засобу типу пікап у якому знаходились невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці збройних сил Російської Федерації, які, утримуючи в руках вогнепальну зброю невстановленого зразку, відвезли охоронців до мосту через водосховище у с. Старий Салтів Харківської області. У свою чергу Фадєєв С.А. та чоловік на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені), побоюючись за своє життя та здоров'я, вимушені були підкоритися розпорядженням військовослужбовців збройних сил Російської Федерації та Чигринова Д.С., у супроводі якого зокрема прибули до моста у с. Старий Салтів, де їх відпустили, наказавши назад не повертатись.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у незаконному позбавленні волі цивільних осіб, тобто за відсутності процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, Гречко В.М., Чигринов Д.С., Гаспарян Б.Г., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борісов А.О., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., Мушта С.В. та інші, невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, позбавили можливості Фадєєва С.А. та чоловіка на ім'я Володимир (інші анкетні дані під час досудового розслідування не встановлені) самостійно обирати місце свого перебування через вжиття заходів представників сторони конфлікту з метою їх насильного утримання, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, здійснили порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме жорстке поводження з цивільними особами у формі нелюдського поводження із ними.

Таким чином, Гречко В.М. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, а саме: жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Аналогічним чином, в першій декаді березня 2022 року, продовжуючи спільний злочинний умисел, направлений на жорстоке поводження з цивільним населенням Гречко В.М., діючи за попередньою змовою у групі осіб разом з Чигриновим Д.С. та військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борісовим А.О., Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, прибув до домоволодіння родини Потапенка В.І. за адресою: Харківська область, Вовчанський район, с. Синельникове, вул. Сонячна, б. 2, де Чигринов Д.С., перебуваючи разом з Гречко В.М. виказав Потапенку В.І. вимогу щодо необхідності повернути зброю, яку останній нібито забрав з розбитої колони збройних сил РФ біля околиць с. Шестаково Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області. Після чого вказані особи пішли у невідомому напрямку.

Приблизно 20.03.2022 року, о 19:00 годин, Чигринов Д.С. вдягнений у військову форму російського зразку у якого на поясі у кобурі знаходилась зброя по типу пістолета «Макаров», разом з Гречко В.М. та військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борісовим А.О., Кузьмінім Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В. та з іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, знову прибули за місцем проживання родини Потапенка В.І., за адресою: Харківська область, Вовчанський район, с. Сенельникове, вул. Сонячна, 2.

Оскільки Потапенка В.І. на той час не було вдома, Чигринов Д.С., на виконання спільного з іншими умислу, розуміючи, що Потапенко Д.В. та Потапенко В.В. цивільні особи, які не приймають активної участі у бойових діях і на яких поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, за відсутності законних підстав для позбавлення волі, тобто поза межами процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, вирішив затримати їх та здійснити подальше утримання в умовах несвободи до тих пір, доки їх батько Потапенко В.І. не поверне нібито вилучену ним автоматичну зброю.

З цією метою, Чигринов Д.С. у присутності Гречка В.М. наказав Потапенку Д.В. та Потапенку В.В. збиратись та їхати з ними. У свою чергу останні, побоюючись за своє життя та здоров'я, підкорюючись вимозі Чигринова Д.С., вимушені були сісти на задне сидіння автомобілю марки Toyota Land Cruiser чорного кольору без державних реєстраційних номерів, на якому Чигринов Д.С. разом з Гречко В.М. та не встановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації прибув на місце вчинення злочину. При цьому, військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., Домрачев М.Ю., Мушта С.В. на виконання спільного умислу сіли з обох боків Потапенка Д.В. та Потапенка В.В., заблокувавши шляхом застосування сили їх рухи, тим самим не даючи змоги останнім вільно, за власним бажанням пересуватись та покидати транспортний засіб, незаконно позбавили волі та можливості вільного пересування, після чого привезли поза їх волею до приміщення Вовчанського районного суду Харківської області, розташованого за адресою: Харківська область, м. Вовчанськ, вул. Торгова, 2, де на той час військові збройних сил Російської Федерації, утримували інших цивільних осіб.

Прибувши за вказаною адресою, Чигринову Д.С. стало відомо про те, що вільних місць у приміщенні не було, про що він у телефонній розмові повідомив військовослужбовцю збройних сил Російської Федерації Кузьміну Д.Л. Після чого, узгодивши з останнім подальший план спільних дій, на автомобілі Toyota Land Cruiser чорного кольору без державних реєстраційних номерів, у тому ж складі, доставили Потапенка Д.В. та Потапенка В.В. до приміщення Вовчанського відділу поліції, розташованого за адресою: Харківська область, м. Вовчанськ, вул. Колокольцева, 6, де наказав їм вийти з автомобілю та зайти до приміщення де зайняти вільні камери. Після чого, Чигринов Д.С., продовжуючи спільний умисел направлений на жорстоке поводження з цивільним населенням, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, з метою пригнічення волі Потапенка Д.В. та Потапенка В.В. завів їх у вільні камери, де невстановлений під час досудового розслідування військовослужбовець збройних сил Російської Федерації став наносити удари кулаками рук в область ділянки правого боку Потапенка Д.В. та у подальшому Потапенка В.В. Через нетривалий проміжок часу Чигринов Д.С. відвідавши кожного з братів Потапенко, повідомив їм в ультимативній формі про те, що Потапенко В.І. - батько останніх, повинен негайно передати йому зброю, яку він нібито вилучив з розбитої колони збройних сил Російської Федерації після чого через декілька годин у нічний час доби, Потапенка Д.В. та Потапенка В.В. відпустили додому.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у незаконному позбавленні волі цивільних осіб, тобто за відсутності процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, Гречко В.М., Чигринов Д.С., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., Мушта С.В. та інші, невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, через незаконне затримання, примусове поміщення Потапенка Д.В. та Потапенка В.В. до приміщення, яке вони

самостійно не могли залишити через заходи, вжиті представниками сторони конфлікту з метою їх насильного утримання, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, здійснили порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме жорстке поводження з цивільними особами у формі нелюдського поводження із ними.

Таким чином, Гречко В.М. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, а саме: жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Аналогічним чином, в першій декаді березня 2022 року, продовжуючи спільний злочинний умисел, направлений на жорстоке поводження з цивільним населенням Гречко В.М., діючи за попередньою змовою у групі осіб разом з Чигриновим Д.С. та з військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борисовим А.О., Кузьм'їним Д.Л., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В., а також з іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, прибув до домоволодіння родини Потапенка В.І. за адресою: Харківська область, Вовчанський район, с. Синельникове, вул. Сонячна, б. 2, де Чигринов Д.С. перебуваючи разом з Гречко В.М. виказав Потапенку В.І. вимогу щодо необхідності повернути зброю, яку останній нібито забрав з розбитої колони збройних сил РФ біля околиць с. Шестаково Вовчанського ОТГ Чугуївського району Харківської області. Після чого вказані особи пішли у невідомому напрямку.

Приблизно 20.03.2022 року, приблизно о 19:00 годин, Чигринов Д.С. вдягнений у військову форму російського зразку у якого на поясі у кобурі знаходилась зброя по типу пістолета «Макаров», разом з Гречко В.М. та військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Борисовим А.О., Домрачевим М.Ю., Муштою С.В. та іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, повторно прибув за місцем проживання родини Потапенка В.І., за адресою: Харківська область, Вовчанський район, с. Сенельникове, вул. Сонячна, 2.

Оскільки Потапенка В.І. на той час не було вдома, Чигринов Д.С. на виконання спільного з іншими умислу вирішив затримати та здійснити подальше утримання в умовах несвободи синів останнього - Потапенка Д.В. та Потапенка В.В., до тих пір, доки їх батько Потапенко В.І. не поверне нібито вилучену ним автоматичну зброю. З цієї метою, діючи за попередньою змовою групою осіб, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, Чигринов Д.С. наказав Потапенку Д.В. та Потапенку В.В. збиратись та їхати з ними. У свою чергу останні, побоюючись за своє життя та здоров'я, підкорюючись вимозі Чигринова Д.С., вимушені були сісти на заднє сидіння автомобілю марки Toyota Land Cruiser чорного кольору без державних реєстраційних номерів, на якому Чигринов Д.С. разом з не встановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації прибув на місце вчинення злочину. При цьому, військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борисов А.О., Домрачев М.Ю., Мушта С.В., на виконання спільного умислу сіли з обох боків Потапенка Д.В. та Потапенка В.В., заблокувавши шляхом застосування сили їх рухи, тим самим не даючи змоги останнім вільно, за власним бажанням пересуватись та покидати транспортний засіб, незаконно позбавили волі та можливості вільного пересування, після чого привезли поза їх волею до приміщення Вовчанського районного суду Харківської області, розташованого за адресою: Харківська область, м. Вовчанськ, вул. Торгова, 2, де на той час військові збройних сил Російської Федерації, утримували інших цивільних осіб.

Прибувши за вказаною адресою, Чигринову Д.С. стало відомо про те, що вільних місць у приміщенні не було, про що він у телефонній розмові повідомив військовослужбовцю збройних сил Російської Федерації Кузьмину Д.Л. Після чого, узгодивши з останнім подальший план спільних дій, на автомобілі Toyota Land Cruiser чорного кольору без державних реєстраційних номерів, у тому ж складі доставили Потапенка Д.В. та Потапенка В.В. до приміщення Вовчанського відділу поліції, розташованого за адресою: Харківська область, м. Вовчанськ, вул. Колокольцева, 6, де наказав їм вийти з автомобілю та зайти до приміщення де зайняти вільні камери. Після чого, Чигринов Д.С., продовжуючи спільний умисел, направлений на жорстоке поводження з цивільним населенням, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, з метою пригнічення волі Потапенка Д.В. та Потапенка В.В. завів у вільні камери, де невстановлений під час досудового розслідування військовослужбовець збройних сил Російської Федерації став наносити удари кулаками рук в область ділянки правого боку Потапенка Д.В. та у подальшому Потапенка В.В. Через нетривалий проміжок часу Чигринов Д.С., відвідавши кожного з братів Потапенко, повідомив їм в ультимативній формі про те, що Потапенко В.І.-батько останніх, повинен негайно передати йому зброю, яку він нібито вилучив з розбитої колони збройних сил Російської Федерації після чого через декілька годин у нічний час доби, Потапенка Д.В. та Потапенка В.В. відпустили додому.

Через декілька днів, точний проміжок часу в ході досудового розслідування не встановлено, продовжуючи спільний злочинний умисел, Чигринов Д.С., діючи в групі разом з Гречко В.М., військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації Кузьмим Д.Л., Муштою С.В., Домрачевим М.Ю., Борисовим А.О., а також іншими, невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, з метою змусити Потапенка В.І. повернути вилучену ним зброю, прибули до місця проживання його родини за адресою: Харківська область, Вовчанський район, с. Синельникове, вул. Сонячна, 2. Перебуваючи за вказаною адресою, Чигринов Д.С., через невиконання попередньо наданого в ультимативній формі наказу про передачу вилученої Потапенком В.І. автоматичної зброї, через відсутність останнього за місцем проживання, погрожуючи застосуванням вогнепальної зброї, розуміючи, що Потапенко В.В. цивільна особа, яка не приймає активної участі у бойових діях і на яку поширюються норми міжнародного гуманітарного права, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, за відсутності законних підстав для позбавлення волі, тобто поза межами процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, діючи повторно, наказав Потапенку В.В., який у цей час перебував у будинку, їхати з ними, на що останній побоюючись за своє життя та здоров'я, вимушений був підкоритись та, виконуючи вимогу Чигринова Д.С., сів разом з ним та іншою невстановленою під час досудового розслідування особою, до автомобілю невстановленої під час досудового розслідування марки на якому прибув Чигринов Д.С., після чого направились до місця розташування відділу прикордонної служби Вовчанськ, розташованого за адресою: Харківська область, м. Вовчанськ, вул. Першотравнева, 2Б.

Прибувши за вищевказаною адресою, Чигринов Д.С. наказав Потапенку В.В., вийти з автомобілю та рухатись навколішках не підіймаючи голову по вулиці на другий поверх вказаного приміщення, надягнув на голову пакет чорного кольору, тим самим не даючи змоги останньому бачити присутніх та події які відбуваються, після чого помістив до вільної камери, де Борисов А.О. та інші невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці збройних сил Російської Федерації на виконання спільного умислу

протягом 5 годин утримували його у принизливих умовах, проти власної волі в умовах відсутності достатньої кількості продуктів харчування та води. Ті ж невстановлені військовослужбовці збройних сил Російської Федерації та Борісов А.О., на виконання спільного з Чигриновим Д.С., Гречко В.М., Муштою С.В., Домрачевим М.Ю., Кузьм'їним Д.Л. умислу, систематично піддавали Потапенка В.В. катуванням та мордуванням шляхом систематичних нанесень ударів ногами та руками від голені до поясу з обох сторін, з метою завдання фізичних страждань та пригнічення його волі, після чого останнього відпустили додому, передавши вимогу, щоб Потапенко В.І. - батько Потапенко В.В. повернув усю зброю з розгромленої російської колони, яку він у подальшому і виконав.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у незаконному позбавленні волі цивільної особи, тобто за відсутності процедурних вимог, передбачених ст. 42, 43, 68, 78 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, Гречко В.М., Чигринов Д.С., військовослужбовці збройних сил Російської Федерації Борісов А.О., Кузьмін Д.Л., Домрачев М.Ю., Мушта С.В. та інші, невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, через незаконне затримання, примусове поміщення Потапенка В.В. до приміщення, яке він самостійно не міг залишити через заходи, вжиті представниками сторони конфлікту з метою його насильного утримання, порушуючи вимоги ст. ст. 3, 27, 31, 32, 41, 42, 43 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року (далі Конвенція), ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу I до неї, здійснили порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме жорстке поводження з цивільною особою у формі нелюдського поводження із нею.

Таким чином, Гречко В.М. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, а саме: жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім того, досудовим розслідуванням встановлено, що Гречко В.М. наприкінці березня - початку квітня 2022 року, перебуваючи на території окупованого збройними силами Російської Федерації м. Вовчанськ Чугуївського району Харківської області, діючи умисно, за попередньою змовою разом з Білухою А.О., яка з особистих мотивів, пов'язаних із несприйняттям обраного Євроінтеграційного курсу розвитку України та метою завдати шкоди інтересам України та особистого збагачення, вирішила вчиняти злочини за попередньою змовою разом з ним та іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ, усвідомлюючи наявність у представників держави – агресора аналогічної мети та те, що цивільні особи – громадяни України, які перебувають на тимчасово окупованій території Харківської області та належне їм майно, знаходяться під захистом міжнародного гуманітарного права, умисно нехтуючи норми зазначеного права, зокрема вимогами статті ст. 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, на транспортних засобах темного кольору на яких містилась символіка у вигляді «Z», що відповідно до загальнодоступних відкритих даних, розміщених у всесвітній мережі «Інтернет», є офіційним маркуванням ЗС РФ, з метою протиправного вилучення матеріальних ресурсів, що знаходились у господарстві, прибули за місцем проживання Пієва В.М. за адресою: Харківська область, Чугуївський район, Вовчанська ОТГ, с. Графське, вул. Перемоги, 1.

Прибувши за вказаною адресою, Гречко В.М. разом з Білухою А.О. та іншими невстановленими під час досудового розслідування військовими збройних сил Російської Федерації, діючи за попередньою змовою між собою, почав вимагати, від Пієва В.М. передати наявні у нього транспортні засоби та інше цінне майно. З метою спонукання на вчинення активних дій з боку Пієва В.М., попередив про застосування відносно нього фізичного впливу з боку військових збройних сил Російської Федерації та на підтвердження

своїх слів, продемонстрував короткоствольну вогнепальну нарізну зброю – пістолет, невстановленого зразка та калібру, який до цього перебував в кобурі на поясі брюк.

У цей час, отримавши відмову від Пієва В.М. на добровільну передачу транспортних засобів, через нібито відсутність ключів та свідоцтва про реєстрацію транспортних засобів та іншого цінного майна, Білуха А.О., діючи умисно, продовжуючи виконання спільного умислу, вчинила активні дії, спрямовані на виявлення та протиправне вилучення матеріальних ресурсів та повідомила присутніх, що ключі та документи на транспортні засоби знаходяться вдома за вищевказаною адресою через що Пієв В.М. вимушений був підкоритися розпорядженням Гречка В.М. та інших, невстановлених під час досудового розслідування військових збройних сил Російської Федерації, віддав їм наявні транспортні засоби, ключі та документи до них, а саме: Toyota Land Cruiser 200» ДНЗ АХ6573МЕ, чорного кольору вартістю 2 231 270 грн. 00 коп., «Toyota Land Cruiser 200», д.н.з. АХ9433МС, 2016 року випуску, чорного кольору вартістю 1 725 750 грн. 00 коп. та «Toyota Land Cruiser Prado» 2007 р.в. чорного кольору д.н.з. АХ7771АО вартістю 484 170 грн. 00 коп.

Після розграбування майна цивільної особи – Пієва В.М., Гречко В.М., Білуха А.О. та інші невстановлені під час досудового розслідування військові збройних сил Російської Федерації на вказаних транспортних засобах з місця вчинення злочину поїхали та, розуміючи, що вищевказане майно не є абсолютно необхідним для ведення війни, у подальшому розпорядились ними на власний розсуд.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у відкритому викраденні майна, що не викликане військовою необхідністю, Гречко В.М., Білуха А.О. та інші, невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці збройних сил Російської Федерації, порушуючи вимоги ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, здійснили розграбування майна цивільного населення в особі громадянина України - Пієва В.М., тобто інше порушення законів та звичаїв війни, спричинивши останньому матеріальну шкоду на загальну суму 4 441 190 грн. 00 коп.

Таким чином, Гречко В.М. обґрунтовано підозрюється в іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім того, досудовим розслідуванням встановлено, що наприкінці липня - початку серпня місяця 2022 року, точної дати під час досудового розслідування не встановлено, Гречко В.М. діючи за попередньою змовою у групі з громадянкою України – Білухою А.О. та іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, продовжуючи виконання спільного умислу, направлено на розграбування майна цивільної особи, діючи умисно, а Білуха А.О. - з особистих мотивів, пов'язаних із несприйняттям обраного Євроінтеграційного курсу розвитку України, та метою завдати шкоди інтересам України, усвідомлюючи наявність у представників держави – агресора аналогічної мети, прибули за місцем мешкання Заровного Ю.М. за адресою: Харківська область, Чугуївський район, Вовчанська ОТГ, с. Вільча, вул. Олексіївська, б. 33 де висунули вимогу власнику передати їм снігохід марки «Expedition SE 4-TEC1200» серійний номер YH2SSPFA2FR000113, серійний номер двигуна M9593132, який до цього належав покійному Пієву С.М. та, який останній, напередодні загибелі, в середині березня 2022 року, точної дати під час досудового розслідування не встановлено, передав на збереження Заровному Ю.М.

З метою доведення спільного умислу до кінця, розуміючи, що цивільні особи – громадяни України, які перебувають на тимчасово окупованій території Харківської області та належне їм майно, знаходяться під захистом міжнародного гуманітарного права, умисно нехтуючи норми зазначеного права, зокрема вимогами статті ст. 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, виказали вимогу

останньому власними силами транспортувати вказаний снігохід за місцем постійної дислокації військовослужбовців збройних сил Російської Федерації за адресою: Харківська область, м. Вовчанськ, вул. Пушкінська, 2, за місцем знаходження «Вовчанського агрегатного заводу», після чого пішли.

З метою збереження снігоходу Expedition SE 4-TEC1200, Заровний Ю.М. перемістив вказаний снігохід у сусідський гараж за адресою: Харківська область, Чугуївський район, Вовчанська ОТГ, с. Вільча, вул. Олексіївська та повідомив Білуху А.О., що у його користуванні такий не перебуває.

Не зважаючи на це, наступного дня Білуха А.О., продовжуючи виконання спільного злочинного умислу, з метою виявлення та подальшого протиправного вилучення матеріальних ресурсів, діючи у групі з Гречко В.М. та іншими невідомими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, сприяючи у вчиненні кримінального правопорушення, повідомила останнім, таким чином підтримала рішення та дії представників збройних формувань держави-агресора, про імовірне місце перебування транспортного засобу.

У свою чергу Гречко В.М. з метою подальшого вилучення снігоходу Expedition SE 4-TEC1200, разом з Білухою А.О. та іншими, невідомими під час досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ, на автомобілі марки «Mitsubishi Pajero», інші технічні характеристики та державні номерні знаки під час досудового розслідування не встановлені, під керуванням одного з військовослужбовців збройних сил Російської Федерації, прибули до магазину розташованого за адресою: Харківська область, Чугуївський район, Вовчанська ОТГ, смт. Вільча, вул. Миру, 33., де на той час знаходився Заровний Ю.М.

Зайшовши до магазину, Гречко В.М. та невідомі під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ наказали Заровному Ю.М. передати вказаний транспортний засіб, повідомивши про те, що їм відоме його місце розташування. Побоюючись за своє життя та здоров'я, Заровний Ю.М. вимушений був підкоритися вимозі Гречка В.М. та інших невідомих під час досудового розслідування військових збройних сил Російської Федерації та під його супроводом та супроводом інших військовослужбовців збройних сил Російської Федерації на власному автомобілі прослідував за місцем свого проживання.

Прибувши за місцем проживання Заровного Ю.М. за адресою: Харківська область, Чугуївський район, Вовчанська ОТГ, с. Вільча, вул. Олексіївська, б. 33, Гречко В.М. надав в ультимативній формі вимогу Заровному Ю.М. передати ключі від гаражу, де знаходився снігохід Expedition SE 4-TEC1200, яку останній виконав. Після чого Гречко В.М., переконавшись у наявності транспортного засобу, разом з Білухою А.О. та іншими військовослужбовцями, територію домоволодіння покинули та повідомили, що повернуться.

Через декілька днів, точної дати під час досудового розслідування не встановлено, Гречко В.М. разом з Білухою А.О. та іншими невідомими під час досудового розслідування військовими збройних сил Російської Федерації приїхали за місцем мешкання Заровного Ю.М. за адресою: Харківська область, Чугуївський район, Вовчанська ОТГ, с. Вільча, вул. Олексіївська, б. 33, де з сусіднього гаражу забрали снігохід Expedition SE 4-TEC1200 серійний номер YH2SSPFA2FR000113 серійний номер двигуна M9593132 вартістю 488 899 грн. 08 коп., який на лафеті причепили до транспортного засобу «Нива» та з місця вчинення злочину поїхали, у подальшому розпорядившись викраденим майном на власний розсуд.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у відкритому викраденні майна, що не викликане військовою необхідністю, Гречко В.М., Білуха А.О. та інші, невідомі під час досудового розслідування військовослужбовці збройних сил Російської Федерації, порушуючи вимоги ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, здійснили розграбування майна цивільного населення в особі громадянки України Пієвої Х.С. – спадкоємиці Пієва С.М.,

тобто інше порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, спричинивши останній матеріальну шкоду на загальну суму 488 899 грн. 08 коп.

Таким чином, Гречко В.М. обґрунтовано підозрюється в іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий відділу з розслідування особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Харківській області
майор поліції

Олександр Олексійович Кобилка

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні –
заступник керівника відділу процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення управління протидії
злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту
Харківської обласної прокуратури

Дмитро Валерійович Крачек

Підозрюваному роз'яснено наступні процесуальні
права підозрюваного, передбачені ст.42 КПК України:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2023 року

Захисник _____
« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2023 року

**Слідчий відділу з розслідування особливо тяжких
злочинів СУ ГУНП в Харківській області
майор поліції**

Олександр Олексійович Кобилка

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) Гречко Віталій Миколайович, 24.11.1976 року народження, зареєстрований за адресою: Харківська область, Чугуївський район, с-ще Лиман, вул. Харківська, 57 відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «05» 02 2024 року о «09:00» год. в каб. № 104 за адресою м. Харків, вул. Весніна, б. 14 до слідчого Слідчого Управління ГУНП в Харківській області для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч.2 ст.28, ч.1 ст.438КК України та проведенні усіх необхідних процесуальних дій у кримінальному провадженні внесеному до ЄРДР № 12022220000000609 від 13.10.2022

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий СУ ГУНП в Харківській області майор поліції

О.О.Кобилка

М.П.

«31» 01 2024 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) Гречко Віталій Миколайович, 24.11.1976 року народження, зареєстрований за адресою: Харківська область, Чугуївський район, с-ще Лиман, вул. Харківська, 57 відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «03» 02 2024 року о «09:00» год. в каб. № 104 м. Харків, вул. Весніна, б. 14 до слідчого Слідчого Управління ГУНП в Харківській області для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч.2 ст.28, ч.1 ст.438КК України та проведенні усіх необхідних процесуальних дій у кримінальному провадженні внесеному до ЄРДР № 12022220000000609 від 13.10.2022

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий СУ ГУНП в Харківській області майор поліції

О.О.Кобилка

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

«31» 01 2024 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) Гречко Віталій Миколайович, 24.11.1976 року народження, зареєстрований за адресою: Харківська область, Чугуївський район, с-ще Лиман, вул. Харківська, 57 відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «06» 02 2024 року о «09:00» год. в каб. № 104 за адресою м. Харків, вул. Весніна, б. 14 до слідчого Слідчого Управління ГУНП в Харківській області для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч.2 ст.28, ч.1 ст.438КК України та проведенні усіх необхідних процесуальних дій у кримінальному провадженні внесеному до ЄРДР № 12022220000000609 від 13.10.2022

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий СУ ГУНП в Харківській області майор поліції

О.О.Кобидка

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

«3/» 01 2024 року